

28. neděle v mezidobí B

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. (Mdr 7,7)

První čtení

Kniha Moudrosti 7,7-11

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Jí jsem dal přednost před žezly a trůny a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro. Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetného bohatství.

Druhé čtení

Židům 4,12-13

Boží slovo je (plné) života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejnvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukryt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

Evangelium

Marek 10,17-27

Když se (Ježíš) vydával na cestu, přiběhl nějaký (člověk), poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?" Ježíš mu odpověděl: "Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: 'Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!'" On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí." Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: "Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!" On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají

bohatství!" Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: "Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království." Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: "Kdo tedy může být spasen?" Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno."

K zamyšlení

Nan-Ina, jednoho japonského učitele, navštívil profesor, který se ho chtěl zeptat na Zen. Nan-In připravil čaj. Nalil šálek svého hosta plný a lil dále. Profesor se díval, jak čaj ze šálku přetéká a nemohl se již déle ovládat: "Je již plný! Více čaje se tam již nevejde!" "Stejně jako šálek", řekl Nan-In "jsi naplněný svými představami a názory. Jak tě pak mohu naučit, co znamená Zen, když si předtím nevyčistíš hlavu?"

Něco podobného dnes slyšíme říkat Ježíše: "prodej, co máš,...pak přijď a následuj mne!" "Prodej, co máš..." – z reakce na tento požadavek je zřejmé, že Ježíš musel říci něco velmi nečekaného s těžkými následky. Člověk je zaskočený a odchází pryč; učedníci jsou dezorientováni.

Všichni toužíme po jistotě. Také ten mladý bohatý člověk. Zde na zemi je zajištěn díky svému bohatství, které je navíc v judaismu považováno za požehnání Boží. Také se snažil zajistit se pro posmrtný život – od malička dodržoval přikázání. Ale touží po konečném ujištění. Ale Ježíš mu odebírá všechny jistoty. Majetek nám nedá ani jistotu, ani smysl, ani identitu, i když jsme o tom přesvědčeni. U Ježíše se jedná o radikální následování, o otevřený a jakoby nezajištěný život, který se nezakládá na majetku, ale na Boží důvěře.

Následování Ježíše znamená být vtažený do proměny mysli. Ježíš nám chce otevřít oči, abychom zjistili, že nemáme právo požadovat (od Boha) odměnu za dobré skutky, že nám věci nepatří, ale že jsme naopak dostali život darem a tento dar bychom měli přijmout s vděčností a dále ho předávat. Tento způsob myšlení nás učí určitému vnitřnímu postoji nenáročnosti – čím méně trvám na svém, tím více se stanu volnějším a svobodnějším. Nenáročný člověk je ten opravdu svobodný člověk, který si je vědom, že vše je pomíjivé a ty skutečně cenné věci se nedají koupit...

V prvním čtení se hovoří o věcech, které bychom rádi měli, drahokamy, zlato a stříbro, zdraví a krásu; a přesto dává vypravěč přednost před všemi těmito věcmi moudrosti, kterou si vyprošuje u Boha. Neboť všechny ostatní věci jsou pomíjivé. Ale moudrost, která je darována člověku, který o ní prosí, je více než samotné vědění nebo intelektuálnost. Moudrost jsou získané životní zkušenosti, vše co pomáhá zvládat život. Je to opravdové Boží znamení a něčím naprosto jiným než lidská vychytralost jak zbohatnout. Opravdu moudrý člověk má radost z toho, čeho dosáhl, ale nezakládá si na tom. Beze strachu dokáže dát všechno dále a snaží se osvobodit se od závislosti – s otevřenými a prázdnými rukama stojí před Bohem, aby takto vnímal všechny věci z Božího pohledu a nechal si naplnit svůj šálek Bohem. Nové se rodí pomalým vzdáváním se všeho porovnání, vší touhy po vlastnictví a vydání se tomu nejistému. Pouze ten, kdo je schopen dát to, co má, zažije novou zkušenost a bude růst do nové životní plnosti.

"Žij tak, jako by sis přál žít ve chvíli, když budeš umírat." (Christian Fürchtegott Gellert)

28. neděle v mezidobí B

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. (Mdr 7,7)

První čtení

Knihy Moudrosti 7,7-11

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Jí jsem dal přednost před žezly a trůny a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro. Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetného bohatství.

Druhé čtení

Židům 4,12-13

Boží slovo je (plné) života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

Evangelium

Marek 10,17-30

Když se (Ježíš) vydával na cestu, přiběhl nějaký (člověk), poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?" Ježíš mu odpověděl: "Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: 'Nezabiješ, nezczizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!'" On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí." Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: "Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!" On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!" Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: "Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království." Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou:

"Kdo tedy může být spasen?" Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno." Tu mu řekl Petr: "My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou." Ježíš odpověděl: "Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný. A tak mnozí první budou posledními a poslední prvními."

K zamyšlení

Nan-Ina, jednoho japonského učitele, navštívil profesor, který se ho chtěl zeptat na Zen. Nan-In připravil čaj. Nalil šálek svého hosta plný a lil dále. Profesor se díval, jak čaj ze šálku přetéká a nemohl se již déle ovládat: "Je již plný! Více čaje se tam již nevejde!"

"Stejně jako šálek", řekl Nan-In "jsi naplněný svými představami a názory. Jak tě pak mohu naučit, co znamená Zen, když si předtím nevyčistiš hlavu?"

Něco podobného dnes slyšíme říkat Ježíše: "prodej, co máš,...pak přijď a následuj mne!"

"Prodej, co máš..." – z reakce na tento požadavek je zřejmé, že Ježíš musel říci něco velmi nečekaného s těžkými následky. Člověk je zaskočený a odchází pryč; učedníci jsou dezorientováni.

Všichni toužíme po jistotě. Také ten mladý bohatý člověk. Zde na zemi je zajištěn díky svému bohatství, které je navíc v judaismu považováno za požehnání Boží. Také se snažil zajistit se pro posmrtný život – odmalička dodržoval přikázání. Ale touží po konečném ujištění. Ale Ježíš mu odebírá všechny jistoty. Majetek nám nedá ani jistotu, ani smysl, ani identitu, i když jsme o tom přesvědčeni. U Ježíše se jedná o radikální následování, o otevřený a jakoby nezajištěný život, který se nezakládá na majetku, ale na Boží důvěře. Následování Ježíše znamená být vtažený do proměny mysli. Ježíš nám chce otevřít oči, abychom zjistili, že nemáme právo požadovat (od Boha) odměnu za dobré skutky, že nám věci nepatří, ale že jsme naopak dostali život darem a tento dar bychom měli přijmout s vděčností a dále ho předávat. Tento způsob myšlení nás učí určitému vnitřnímu postoji nenáročnosti – čím méně trvám na svém, tím více se stanu volnějším a svobodnějším. Nenáročný člověk je ten opravdu svobodný člověk, který si je vědom, že vše je pomíjivé a ty skutečně cenné věci se nedají koupit...

V prvním čtení se hovoří o věcech, které bychom rádi měli, drahokamy, zlato a stříbro, zdraví a krásu; a přesto dává vypravěč přednost před všemi těmito věcmi moudrosti, kterou si vyprošuje u Boha. Neboť všechny ostatní věci jsou pomíjivé. Ale moudrost, která je darována člověku, který o ní prosí, je více než samotné vědění nebo intelektuálnost. Moudrost jsou získané životní zkušenosti, vše co pomáhá zvládat život. Je to opravdové Boží znamení a něčím naprosto jiným než lidská vychytralost jak zbohatnout. Opravdu moudrý člověk má radost z toho, čeho dosáhl, ale nezakládá si na tom. Beze strachu dokáže dát všechno dále a snaží se osvobodit se od závislosti – s otevřenýma a prázdnýma rukama stojí před Bohem, aby takto vnímal všechny věci z Božího pohledu a nechal si naplnit svůj šálek Bohem. Nové se rodí pomalým vzdáváním se všeho porovnání, vší touhy po vlastnictví a vydání se tomu nejistému. Pouze ten, kdo je schopen dát to, co má, zažije novou zkušenost a bude růst do nové životní plnosti.

"Žij tak, jako by sis přál žít ve chvíli, když budeš umírat." (Christian Fürchtegott Gellert)